

การศึกษาประสิทธิผลของขิงในการป้องกันอาการคลื่นไส้อาเจียนหลังผ่าตัดจากการไดรับยา morphine ฟีนเข้าทางช่องไขสันหลังในผู้ป่วยผ่าตัดคลอด

ปริญัตร เดอว์รี่ พ.บ.,*

ภาสกร ศรีทิพย์สุโข พ.บ.,**

ณัทพร ใจมศิริ พ.บ.***

Abstract : The effectiveness of ginger in prevention of postoperative nausea and vomiting after spinal morphine in caesarean section.

Curry P, M.D.,* Sritipsukho P, M.D., Chomsiri N, B.N.*****

* Department of Anesthesiology, Faculty of Medicine, Thammasat Hospital, Thammasat University, Pathumthani, 12120

** Department of Pediatrics, Faculty of Medicine, Thammasat Hospital, Thammasat University, Pathumthani, 12120

*** Division of Anesthesiology, Thammasat Hospital, Pathumthani, 12120

Objective : To study the effectiveness of ginger in prevention of postoperative nausea and vomiting after spinal morphine in caesarean section. **Study design :** Double blind randomized controlled trial. **Material and methods :** From October 2007 - October 2008, 84 women undergoing elective caesarean section under spinal anesthesia were randomly allocated into two groups. Group A (n = 42) received two capsules of ginger (one capsule contains 0.5 gm of ginger powder) one hour before the surgery and Group B (n = 42) received a placebo. Spinal anesthesia consisted of : 0.5% hyperbaric bupivacaine 2.0 ml and spinal morphine 0.2 mg. The primary outcome measurement was the incidence of nausea. **Results :** There was no

significant difference in the incidence of nausea between both groups (61.9% versus 63.41%, p = 0.941). The visual analogue nausea score (VANS) was not different in either group at 2, 6, 12 and 24 hours respectively. In addition, the incidence and number of vomiting showed no significant difference. **Conclusion :** We concluded that ginger is ineffective in prevention of nausea after spinal morphine in caesarean section.

Keywords : ginger, spinal morphine, caesarean section, postoperative nausea vomiting

Thai J Anesthesiology 2009 : 35(3) : 191-7.

* โครงการจัดตั้งภาควิชาเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

** ภาควิชาคุณารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

*** งานการพยาบาลผู้ป่วยวิสัญญี โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ

การให้การรับความรู้สึกโดยวิธีจัดยาชาผสมมอร์ฟินเข้าทางช่องน้ำในสันหลังเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในการผ่าตัดคลอด เนื่องจากปลอดภัยและมีข้อดีคือยา มอร์ฟินนอกจากจะช่วยเสริมฤทธิ์ยาชาแล้ว ยังช่วยในการระงับปวดหลังผ่าตัดได้นานถึง 24 ชั่วโมง แต่การให้ยาแก้ปวด มอร์ฟินทางช่องน้ำในสันหลังมีผลข้างเคียงที่พบบ่อยได้แก่ อาการคลื่นไส้อาเจียนซึ่งอาจเกิดได้สูงถึงร้อยละ 60^{1-4} ภาวะคลื่นไส้อาเจียนหลังผ่าตัด ซึ่งพบได้บ่อยนั้นก่อให้เกิดความทุกข์รมานต่อผู้ป่วย และยังอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ป่วยได้ เช่น เกิดภาวะพร่องสารน้ำและเกลือแร่ การแยกของแผลผ่าตัด การสูญเสียอาหารและน้ำย่อยเข้าปอด ถ้าอาเจียนรุนแรงอาจทำให้เกิดแพลงในกระเพาะอาหาร หลอดอาหารฉีกขาด เป็นต้น⁵

ปัจจุบันยังไม่มียาที่ใช้ป้องกันอาการคลื่นไส้อาเจียนหลังผ่าตัดที่ได้ผลดีที่สุด และส่วนใหญ่ยังมีราคาค่อนข้างแพง ไม่เหมาะสมที่จะนำมามากให้ผู้ป่วยทุกราย⁶⁻¹⁰

ขิง (Ginger, *Zingiber officinale*) เป็นพืชสมุนไพรของไทยที่หาง่าย ราคาไม่แพง และได้มีการนำขึ้นมาใช้ในการรักษาอาการคลื่นไส้อาเจียนจากการเมารถ เมารถ อาการคลื่นไส้อาเจียนในหญิงตั้งครรภ์¹¹ นอกจากนี้ยังมีผู้ทำการศึกษาพบว่าขิงสามารถลดอุบัติการณ์ของการคลื่นไส้อาเจียนหลังผ่าตัด เช่น การศึกษาของเด่นศักดิ์ พงศ์โรจน์ผ่า พบ ว่าการให้ยาขิง 1 กรัมมีประสิทธิภาพในการป้องกันอาการคลื่นไส้ภายในหลังการผ่าตัดเปิดช่องห้องท้องนรีเวช¹² สิริรัตน์ อปริมาณ และคณะ พบว่าการให้ยาขิง 1.5 กรัม มีประสิทธิผลในการป้องกันภาวะคลื่นไส้และมีแนวโน้มในการป้องกันอาการอาเจียนภายในหลังการผ่าตัดผ่านกล้องทางนรีเวช¹³ เช่นเดียวกับ Bone และคณะ ที่พบว่าขิง 1 capsule ขนาด 1 กรัม สามารถลดอุบัติการณ์คลื่นไส้ในผู้ป่วยส่องกล้องทางนรีเวชได้¹⁴ Chaiyakunapruk และคณะ ได้ทำการรวมรวม รายงานเป็น Meta-analysis พบว่าขิงที่ขนาดไม่น้อยกว่า 1 กรัม มีประสิทธิผลในการป้องกันอาการคลื่นไส้อาเจียนหลังผ่าตัดได้ดีกว่ายาหลอก¹⁵ แต่ก็มีหลายการศึกษาที่พบว่าขิงไม่สามารถลดอาการคลื่นไส้อาเจียนหลังผ่าตัดได้ เช่น การศึกษาของ Arfeen และคณะ¹⁶ การศึกษาของ Visalyaputra และคณะ¹⁷ การศึกษาของ Morin และคณะ¹⁸ เป็นต้น การศึกษานี้จึงต้องการทดสอบว่า ขิงสามารถนำมาใช้ลดอาการคลื่นไส้อาเจียนจากการได้รับยามอร์ฟินทางช่องน้ำในสันหลังได้หรือไม่

วิธีการ

การศึกษานี้ได้รับอนุมัติให้ทำการโดยคณะกรรมการพิจารณาการวิจัยในมนุษย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แล้ว

เป็นการศึกษาแบบ randomized, double-blind, clinical trial ในผู้ป่วยตั้งครรภ์ที่ต้องได้รับการผ่าตัดคลอดภายในตัวการฉีดยาชาร่วมกับมอร์ฟินเข้าทางช่องน้ำสันหลังในโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่ ตุลาคม พ.ศ. 2550 – ตุลาคม พ.ศ. 2551 จำนวน 84 คน อายุระหว่าง 18-40 ปี, ASA class I-II งดน้ำและอาหารมาไม่ต่ำกว่า 6 ชั่วโมง โดยมีเกณฑ์การคัดออก คือ มีประวัติแพ้ชิ้ง มีข้อห้ามในการฉีดยาเข้าช่องน้ำในสันหลัง เช่น มีการติดเชื้อที่บริเวณผิวหนังที่จะฉีดยา มีความผิดปกติในระบบการแข็งตัวของเลือด ผู้ป่วยปฏิเสธการฉีดยาชาร์ทีนี เป็นต้น ได้รับยาแก้ปวดหรือยาแก้อาเจียนมากภายใน 24 ชั่วโมงหรือมีภาวะต่าง ๆ เช่น เบาหวาน ครรภ์เป็นพิษ นิ่วในถุงน้ำดี โรคระบบทางเดินอาหารหรือเป็นการผ่าตัดด่วน และมีเกณฑ์การหยุดเข้าร่วมโครงการ คือ ผู้ป่วยไม่ต้องการร่วมโครงการต่อไปหรือมีการเปลี่ยนวิธีการให้ยาระงับความรู้สึก

หลังจากผู้ป่วยได้รับการอนุมัติโครงการศึกษาวิจัย ได้อ่านทำความเข้าใจแบบชี้แจงการวิจัยและได้ลงชื่อยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยแล้ว จะทำการแบ่งกลุ่มประชากรแบบสุ่ม โดยการจับฉลากออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ A กลุ่มทดลอง (Ginger)

กลุ่มที่ B กลุ่มควบคุม (Placebo)

ผู้ป่วยทั้ง 2 กลุ่มจะได้รับยา H2-antagonist (Ranitidine 150 mg) 1 เม็ด รับประทานในคืนก่อนผ่าตัด และให้กดน้ำ งดอาหารหลังเที่ยงคืน ได้รับสารละลายทางหลอดเลือดดำ ได้รับการสวนปัสสาวะในตอนเช้าก่อนมาห้องผ่าตัด 1 ชั่วโมง ผู้ป่วยจะได้รับยาตามที่ได้แบ่งกลุ่มไว้ รับประทานพร้อมน้ำเปล่า 50 มิลลิลิตร

กลุ่มที่ A ได้รับ Ranitidine 1 เม็ด + ยาขิง (ginger capsule, ขาวะลະօօເກສ້າ, ประเทศไทย) 500 มิลลิกรัม 2 เม็ด

กลุ่มที่ B ได้รับ Ranitidine 1 เม็ด + ยาหลอก 2 เม็ด

เมื่อผู้ป่วยมาถึงห้องผ่าตัดจะได้รับการวัดความดันโลหิต (NIBP), อัตราการเต้นของหัวใจ (EKG) และระดับความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือดแดง (Oxygen saturation, SpO2) ผู้ป่วยจะรับสารน้ำ isotonic solution 10 มิลลิลิตร/

Table 1 Patients' characteristics. (mean & range)

	Group A (Ginger) N = 42	Group B (Placebo) N = 41	p
Age (yr)	29.62 (18-40)	28.93 (18-37)	0.729
Weight (kg)	70.79 (54-105)	71.37 (55-92)	0.560
Parity	1 [1-3]	1 [1-3]	0.102
Duration of surgery (min)	43.57 (25-70)	49.88 (30-100)	0.144

Table 2 Incidence of nausea, vomiting and requirement of antiemetic drug. (number & percent)

	Group A (Ginger) N = 42	Group B (Placebo) N = 41	p
Nausea	26 (61.9)	26 (63.41)	0.941
Vomiting	17 (40.45)	15 (36.59)	0.720
Rescue antiemetic	5 (11.9)	6 (14.6)	0.716

Table 3 Visual analogue nausea score (VANS) at 2, 6, 12 and 24 hr. (mean (SD))

Nausea	Group A (Ginger) N = 42	Group B (Placebo) N = 41	p
at 2 hr	2.43 (3.59)	3.34 (4.29)	0.30
at 6 hr	1.74 (2.86)	2.15 (3.10)	0.53
at 12 hr	0.76 (1.59)	1.00 (2.04)	0.55
at 24 hr	0.38 (0.96)	0.37 (1.20)	0.95

กิโลกรัม ก่อนทำการฉีดยาชาเข้าช่องไขสันหลัง หลังจากนั้น จึงฉีดยาชา 0.5% hyperbaric marcaine 2 มิลลิลิตรร่วมกับ morphine 0.2 มิลลิกรัม เข้าทางช่องไขสันหลัง ที่ระดับ L 2-3 หรือ L 3-4 ด้วย spinal needle Quincke No. 27 ทดสอบระดับการชาด้วยความเย็นให้ได้การชาระดับ T4

ในช่วงแรกจะวัดความดันโลหิตทุก 1 นาที บันทึกการเต้นของหัวใจและ SpO2 อย่างต่อเนื่อง จนกระหงไม่มีภาวะความดันโลหิตต่ำจึงเปลี่ยนมาวัดความดันโลหิตทุก ๆ 5 นาที จนเสร็จการผ่าตัด ตลอดระยะเวลาที่ผ่าตัดผู้ป่วยจะได้รับ 100% ออกซิเจนทาง mask with reservoir bag 6 LPM

Table 4 Number of vomiting episodes at 2, 6, 12 and 24 hr. (mean (SD))

Vomiting	Group A (Ginger) N = 42	Group B (Placebo) N = 41	p
at 2 hr	0.36 (0.88)	0.49 (0.93)	0.51
at 6 hr	0.52 (1.73)	0.46 (1.33)	0.86
at 12 hr	0.14 (0.78)	0.10 (0.37)	0.74
at 24 hr	0.02 (0.15)	0.07 (0.47)	0.52

Table 5 Satisfaction with antiemetic therapy, pain and adverse effects. (mean (SD))

	Group A (Ginger) N = 42	Group B (Placebo) N = 41	p
Satisfaction (VAS)	8.40 (1.91)	8.60 (1.56)	0.595
Pain score	2.36 (1.17)	2.23 (1.29)	0.644
Incidence of pruritus (%)	17 (40.5)	12 (29.3)	0.290
Pruritus score	0.40 (0)	0.40 (0)	0.770
Sedation score	0 (0)	0 (0)	1.000

ถ้ามีภาวะความดันโลหิตต่ำจะได้รับการรักษาด้วย ephedrine 3-6 มิลลิกรัม เข้าทางหลอดเลือดดำ หลังจากเต็กลอตดูผู้ป่วยจะได้รับยากระตุ้นการหดตัวของมดลูกเป็น oxytocin 3 ยูนิตเข้าทางหลอดเลือดดำ และผสมอีก 10 ยูนิตในสารละลาย 1,000 มิลลิลิตร หยดต่อ ทางหลอดเลือดดำ ถ้ามดลูกยังหดตัวไม่ดีให้ methergin 0.2 มิลลิกรัมเข้าทางหลอดเลือดดำ ได้รับยาปฏิชีวะ บันทึกปริมาณสารน้ำที่ได้รับทั้งหมด ปริมาณบ๊สสาวะ ปริมาณเลือดที่เสีย การได้รับเลือดไประหว่างการผ่าตัด ยากระตุ้นการหดตัวของมดลูก หลังจากเสร็จสิ้นการผ่าตัด ผู้ป่วยจะได้รับการดูแลต่อที่ห้องพักพื้นเป็นเวลา 2 ชั่วโมงจึงส่งผู้ป่วยกลับห้องผู้ป่วย

ถ้าผู้ป่วยมีอาการคลื่นไส้ หรืออาเจียนจะได้รับการรักษาด้วยยา ondansetron (สยามเกสรช, ประเทศไทย) 4 มิลลิกรัม เข้าทางหลอดเลือดดำ ถ้ามีอาการปวดจะได้รับ

tramadol (stada, ประเทศไทย) 50 มิลลิกรัมเข้าทางหลอดเลือดดำ

ผู้ป่วยจะได้รับการประเมิน

- อุบัติการณ์ของอาการคลื่นไส้
- อาการคลื่นไส้ โดยใช้ visual analogue nausea score (VANS) 0-10

- อุบัติการณ์และจำนวนครั้งที่อาเจียน

- อาการคัน (0 = ไม่คัน, 1 = คันเล็กน้อย, 2 = คันปานกลาง, 3 = คันมาก)

- การกดการหายใจ (0 = รู้สึกตัวดี, 1 = หลับเล็กน้อย ตื่นล้มตาองไว้, 2 = หลับปานกลาง ปลุกตื่นด้วยเสียง, 3 = หลับมาก ปลุกตื่นยาก)

- ความปวด โดยใช้ visual analogue scale (VAS) 0-10

- ภาวะแทรกซ้อนจากการให้การระงับความรู้สึกและการผ่าตัดที่ 2, 6, 12 และ 24 ชั่วโมง
- ความพึงพอใจ โดยใช้ visual analogue scale (VAS) 0-10

ขนาดตัวอย่างที่ทำการศึกษาจำนวนโดยใช้อุบัติ-การณ์ของอาการอาเจียนที่ร้อยละ 60 และถือว่ามีนัยสำคัญทางคลินิกเมื่อสามารถลดอุบัติการณ์ของอาการอาเจียนลงได้ร้อยละ $35 = 40$, α -error (two-sided) = 0.05, β -error = 0.2 (study power 80%) N = 42 คน/กลุ่ม เปรียบเทียบข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรม SPSS โดยใช้ Chi-square และ t-test แบบ independent

ผลการทดลอง

จากผู้ป่วยทั้งหมด 84 ราย มีผู้ป่วย 1 รายในกลุ่มควบคุม (Placebo) ที่ต้องออกจาก การศึกษา เนื่องจากมีการเปลี่ยนนิธิการระงับความรู้สึกเป็นการดูดยาสลบเนื่องจาก การฉีดยาชาไม่สามารถได้ระดับการชาที่เหมาะสมที่จะทำการผ่าตัด ลักษณะทั่วไปของผู้ป่วยและระยะเวลาที่ใช้ในการผ่าตัดของทั้ง 2 กลุ่ม มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะทั่วไปของผู้ป่วย อายุ น้ำหนักและระยะเวลาที่ใช้ในการผ่าตัดของทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน (Table 1)

อุบัติการณ์ของการคลื่นไส้ในกลุ่มทดลองเท่ากับร้อยละ 61.9 ซึ่งไม่แตกต่างกับกลุ่มควบคุมร้อยละ 63.41 ($p = 0.941$) และอุบัติการณ์ของการอาเจียนในกลุ่มทดลองเท่ากับร้อยละ 40.45 ซึ่งไม่แตกต่างกับกลุ่มควบคุมร้อยละ 36.59 ($p = 0.720$) ความต้องการยา止อาเจียนในกลุ่มทดลองเท่ากับร้อยละ 11.90 ซึ่งไม่แตกต่างกับกลุ่มควบคุมร้อยละ 14.60 ($p = 0.716$) (Table 2)

คะแนนของอาการคลื่นไส้ Visual analogue nausea score (VANS) และจำนวนครั้งของการอาเจียนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งที่เวลา 2, 6, 12 และ 24 ชั่วโมงตามลำดับ (Table 3, 4)

ทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกันในด้านความพึง-พοใจต่อการให้การรักษาอาการคลื่นไส้อาเจียน คะแนนความปวด การได้ยาแก้ปวด อาการคันและการกดการหายใจ (Table 5)

วิจารณ์

ภาวะคลื่นไส้อาเจียนหลังผ่าตัดนั้น มีปัจจัยเกี่ยวข้องหลายประการ เช่น เพศ อายุ น้ำหนัก ชนิดของการผ่าตัด และยาที่ใช้ในการระงับความรู้สึก เป็นต้น ในการศึกษานี้ได้ความคุณปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ให้เหมือนกันทั้ง 2 กลุ่ม จากการศึกษาพบว่าอุบัติการณ์ของการคลื่นไส้ และการอาเจียนภายหลังการได้รับมอร์ฟีน 0.2 มิลลิกรัมทางช่องไขสันหลังใน การผ่าตัดคลอดทางหน้าท้องเท่ากับร้อยละ 61.9 และ 40.45 ตามลำดับ ซึ่งพบว่าการให้ผู้ป่วยรับประทานยาขิง 1 กรัมก่อนผ่าตัด 1 ชั่วโมงนั้น ไม่สามารถลดอุบัติการณ์ของทั้งอาการคลื่นไส้และการอาเจียนลงได้ นอกจากนี้ยังพบว่าขิงไม่สามารถลดความรุนแรงของอาการคลื่นไส้ (VANS) ได้

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการให้มอร์ฟีน 0.2 มิลลิกรัมทางช่องไขสันหลังในการผ่าตัดคลอดจะพบว่าผู้ป่วยมีอาการคลื่นไส้อาเจียนค่อนข้างมาก แต่การให้มอร์ฟีนทางช่องไขสันหลังก็ยังเป็นวิธีรับปวดหลังผ่าตัดที่ดีมากคือสามารถรับปวดได้นานถึง 24 ชั่วโมงและมีความปลอดภัยสูง

ขิง (Ginger, *Zingiber officinale*) เป็นพืชสมุนไพรที่มีการนำมาใช้ทั้งในประเทศต่าง ๆ ในเอเชียมีเป็นเวลานาน มีสารสำคัญที่ออกฤทธิ์ลดอาการคลื่นไส้อาเจียน คือ 6-shogaol และ 6-gingerol ซึ่งทำให้การทำงานของลำไส้ดีขึ้น และยังมีฤทธิ์ antagonist ต่อ serotonin type-3 receptor ที่ทำให้ลำไส้และระบบประสาทส่วนกลาง สำหรับผลข้างเคียงของขิงนั้นมีการศึกษาพบว่า ขิงไม่มีผลต่อการทำงานของเกล็ดเลือด การแข็งตัวของเลือด ระดับน้ำตาลในเลือดและการเต้นของหัวใจ¹⁹⁻²¹ และในการศึกษานี้ก็ไม่พบผลข้างเคียงใด ๆ

การศึกษานี้พบว่าขิงไม่มีประสิทธิภาพในการลดอาการคลื่นไส้อาเจียนได้ อาจเนื่องมาจากการขาดของยาขิง 1 กรัมที่ใช้นั้นอย่างเกินไป เพราะการศึกษาที่พบว่าขิงสามารถลดอุบัติการณ์ของการคลื่นไส้อาเจียนหลังผ่าตัดโดยใช้ขิง ขนาด 1 กรัมนั้นเป็นการศึกษาที่ทำในกลุ่มประชากรคนละกลุ่ม มีตัวแปรต่างกัน กล่าวคือในการศึกษาอื่นเป็นการศึกษาในผู้ป่วยผ่าตัดทางนรีเวชและไม่ได้รับมอร์ฟีนทางช่องไขสันหลัง แต่การศึกษานี้ผู้ป่วยได้รับมอร์ฟีน 0.2 มิลลิกรัมทางช่องไขสันหลังในการผ่าตัดคลอด ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเกิดอาการคลื่นไส้อาเจียนได้มากกว่า ดังนั้นอาจต้องใช้ขนาดของยาขิงที่มากกว่าที่จึงจะเห็นความแตกต่าง อย่างไรก็ตาม เนื่องจาก

ขึ้นเป็นพีซสมูนไพรที่หาร่าย มีราคาไม่แพงและมีผลข้างเคียงน้อย ถ้าสามารถนำมาใช้ป้องกันการคลื่นไส้อาเจียนได้จะมีประโยชน์มาก ดังนั้นจึงควรทำการศึกษาต่อไปเพื่อหาขนาดของยาที่เหมาะสม

สรุป

การศึกษานี้พบว่าการให้ยาขิง 1 กรัม รับประทาน 1 ชั่วโมงก่อนผ่าตัดไม่สามารถป้องกันอาการคลื่นไส้อาเจียนได้รับยามอร์ฟินทางช่องไขสันหลังในผู้ป่วยผ่าตัดคลอดได้

กิตติกรรมประกาศ

คณะวิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ผู้ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. Abboud TK. Mini-dose intrathecal morphine for analgesia following cesarean section. Anesthesiology. 1988 ; 69(5) : 805.
2. Abboud TK, Dror A, Mosaad P, Zhu J, Mantilla M, Swart F, et al. Mini-dose intrathecal morphine for the relief of post-cesarean section pain : safety, efficacy and ventilatory responses to carbon dioxide. Anesth Analg. 1988 ; 67(2) : 137-43.
3. Abouleish E, Rawal N, Fallon K, Hernandez D. Combined intrathecal morphine and bupivacaine for cesarean section. Anesth Analg. 1988 ; 67(4) : 370-4.
4. Dahl JB, Jeppesen IS, Jorgensen H, Wetterslev J, Møninche S. Intraoperative and postoperative analgesic efficacy and adverse effects of intrathecal opioids in patients undergoing cesarean section with spinal anesthesia : a qualitative and quantitative systematic review of randomized controlled trials. Anesthesiology. 1999 ; 91(6) : 1919-27.
5. Heyland K, Dangel P, Gerber AC. Postoperative nausea and vomiting (PONV) in children. Eur J Pediatr Surg. 1997 ; 7(4) : 230-3.
6. Flake ZA, Scalley RD, Bailey AG. Practical selection of antiemetics. Am Fam Physician. 2004 ; 69(5) : 1169-74.
7. Gan TJ. Risk factors for postoperative nausea and vomiting. Anesth Analg. 2006 ; 102(6) : 1884-98.
8. White PF. Prevention of postoperative nausea and vomiting - a multimodal solution to a persistent problem. N Eng J Med. 2004 ; 350 (24) : 2511-2.
9. Watcha MF, White PF. Postoperative nausea and vomiting : its etiology, treatment and prevention. Anesthesiology. 1992 ; 77(1) : 162-84.
10. White PF, Watcha MF. Postoperative nausea and vomiting : prophylaxis versus treatment. Anesth Analg. 1999 ; 89(6) : 1337-9.
11. Langner E, Greifenberg S, Gruenwald J. Ginger : history and use. Adv Ther. 1998 ; 15(1) : 25-44.
12. Pongrojpa D, Chiamchanya C. The efficacy of ginger in prevention of post-operative nausea and vomiting after outpatient gynecological laparoscopy. J Med Assoc Thai. 2003 ; 86 (3) : 244-50.
13. Apariman S, Ratchanon S, Wiriayasirivej B. Effectiveness of ginger for prevention of nausea and vomiting after gynecological laparoscopy. J Med Assoc Thai. 2006 ; 89(12) : 2003-9.
14. Bone ME, Wilkinson DJ, Young JR, McNeil J, Charlton S. Ginger root - a new antiemetic. The effect of ginger root on postoperative nausea and vomiting after major gynaecological surgery. Anaesthesia. 1990 ; 45(8) : 669-71.
15. Chaiyakunapruk N, Kitikannakorn N, Nathisuwon S, Leeprakobboon K, Leelasettagool C. The efficacy of ginger for the prevention of postoperative nausea and vomiting : a meta-analysis. Am J Obstet Gynecol. 2006 ; 194 (1): 95-9.
16. Arfeen Z, Owen H, Plummer JL, Ilsley AH, Sorby-Adams RA, Doecke CJ. A double-blind randomized controlled trial of ginger for the prevention of postoperative nausea and vomiting. Anaesth Intensive Care. 1995 ; 23(4) : 449-52.
17. Visalyaputra S, Petchpaisit N, Somcharoen K, Choavaratana R. The efficacy of ginger root in the prevention of postoperative nausea and vomiting after outpatient gynaecological laparoscopy. Anaesthesia. 1998 ; 53(5) : 506-10.
18. Morin AM, Betz O, Kranke P, Geldner G, Wulf H, Eberhart LH. [Is ginger a relevant antiemetic for postoperative nausea and vomiting?]. Anasthesiol Intensivmed Notfallmed Schmerzther. 2004 ; 39 : 281-5. (abstract)
19. Zingiber officinale (ginger). Monograph. Altern Med Rev. 2003 ; 8(3) : 331-5. (no authors listed)
20. Lumb AB. Mechanism of antiemetic effect of ginger. Anaesthesia. 1993 ; 48 (12) : 1118.
21. Chrubasik S, Pittler MH, Roufogalis BD. Zingiberis rhizoma : a comprehensive review on the ginger effect and efficacy profiles. Phytomedicine. 2005 ; 12(9) : 684-701.

การศึกษาประสิทธิผลของชิงในการป้องกันอาการคลื่นไส้อาเจียนหลังผ่าตัดจากการได้รับยาเมอร์ฟีนเข้าทางช่องไขสันหลังในผู้ป่วยผ่าตัดคลอด

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาประสิทธิผลของชิงในการป้องกันอาการคลื่นไส้อาเจียนหลังผ่าตัดจากการได้รับยาเมอร์ฟีนเข้าทางช่องไขสันหลังในผู้ป่วยผ่าตัดคลอด **รูปแบบการวิจัย :** Double blind randomized controlled **วัสดุและวิธีการศึกษา :** ทำการศึกษาดั้งเดิม ตุลาคม พ.ศ. 2550 – ตุลาคม พ.ศ. 2551 ผู้ป่วยตั้งครรภ์ที่ต้องได้รับการผ่าตัดคลอด ภายใต้การฉีดยาชาร่วมกับมอร์ฟีนเข้าทางช่องไขสันหลัง จำนวน 84 ราย อายุระหว่าง 18-40 ปี แบ่งกลุ่มแบบสุ่มเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 42 ราย กลุ่ม A ได้รับประทานยาชิง 2 แคปซูล (1 แคปซูลประกอบด้วยชิง 500 มิลลิกรัม) กลุ่ม B ได้รับประทานยาหลอก 1 ช็วโมงก่อนผ่าตัด ประเมินอาการคลื่นไส้ โดยใช้ visual analogue nausea score (VANS) จำนวนครั้งที่อาเจียน และผลข้างเคียงอื่น ๆ หลังผ่าตัดที่ชั่วโมงที่ 2, 6, 12 และ 24 ตามลำดับ **ผลการศึกษา :** จำนวนผู้ป่วยที่มีอาการคลื่นไส้หลังผ่าตัดในกลุ่มที่ได้รับยาชิงและยาหลอกไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($61.9\% \text{ versus } 63.41\%, p = 0.941$) ค่าคะแนนอาการคลื่นไส้หลังผ่าตัด (VANS) ของทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 2, 6, 12 และ 24 ชั่วโมงตามลำดับ นอกจากนี้อุบัติการณ์และจำนวนครั้งของการอาเจียนของทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ **สรุป :** ยาชิงแคปซูล 1 กรัมไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันอาการคลื่นไส้หลังผ่าตัดจากการได้รับยาเมอร์ฟีนทางช่องไขสันหลังในผู้ป่วยผ่าตัดคลอด

คำสำคัญ : ชิง มอร์ฟีนเข้าทางช่องไขสันหลัง ผ่าตัดคลอด อาการคลื่นไส้หลังผ่าตัด